

Titel: Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.

Citation: "Et kort men fuldstændigt Udtog af de henrettede Grevers sidste Omvendelses-Historie. Forfattet og beskrevet over Johan Friderich Struensee af Hr. Dr. Münther, og over Enewold Brandt af Hr. Provst Hee.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3*, J.R. Thiele, 1772, s. 115. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_003-shoot-w2_003_011_p115_bZONE1215733.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 3

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Efterat Provsten havde bedet med ham, bad Han om Tilladelse selv at bede, og til Hr. Hees store Forundring og Glæde, ret veltalende af Bønnens Aand, uden forfængelig Prydelse af Ord, med Salvelse af Naadens Aand, igiennemgik Guds utallige Velgierninger i hans Opdragelse i Guds frygt, saa mange Advarsler af Guds tugtende Naade, saa mange Beskiærmelsers og Forsyns Prøver, samt tilsidst Guds faderlige Hierte, i at søge og gribe ham, m. m. Endelig takkede han Gud for den Lærere, han i hans Fængsel havde sendt ham, med saadanne Udtryk, som Hr. Hees Modestie forbyder ham at anføre. Derpaa læste han Fader vor, og fæstede sin Tanke til hvert Ord i Bønnen, til han kom til den anden Bøn, Tilkomme dit Rige, lagde han til: jo nu kommer det snart! da han naaede den femte, forlad os vor Skyld, sagde han: Ja du veed min Gud Og Frelsere, du som kiender mit og alle Menneskers Hierter, hvor aldeles frie mit Hierte er ved din Naade, for al Had og Vrede, til hven det og maatte være, men at jeg under og ville alle Vel, baade timmelig og evig. Derpaa blev han løst ud af Lænkerne, som var fæstet i Muren, og klædte sig i de Klæder han vilde have paa den Dag, lod sig give en Kop Caffé og spisede lidt af en Kringel. Kort derefter aabnedes Døren, og en Officier kom ind og bad Provsten kiøre forand han befalede ham den almægtige Gud. Det øvrige paa Echafautet, hvor han udviste en sand Frimodighed og retskaffen Bodfærdighed, ville vi ei anføre, da det for saa tit er bekientgiort.